

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 108T/28/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125011001
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kurucová PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2025:2125011001.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Andreou Kurucovou, PhD. v trestnej veci obžalovaného A. B. pre zločin lúpež podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 9. júna 2025 v Piešťanoch, takto

rozhodol:

Obžalovaný

A. B., nar. XX. XXXX XXXX v B., trvale bytom B., C. C. XXXX/XX, t. č. vo väzbe v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov,

sa uznáva za vinného, že

po tom, ako v presne nezistenom čase, najneskôr o 21:55 hod. dňa 14. februára 2025 v B. na ulici C. C. si v pohostinstve D. E. vyhliadol tam sa nachádzajúceho F. D., ktorého poznal z videnia a o ktorom vedel, že má viac ako 60 rokov, a že ťažko chodí a kríva, a aj v dôsledku výrazného vplyvu vypitého presne nezisteného množstva alkoholu, s rozhodnutím využitia tohto stavu F. D. k zmocneniu sa vecí, ktoré mohol mať F. D. pri sebe, počkal na zatiaľ presne nezistenom mieste mimo toto pohostinstvo a keď F. D. vyšiel z tohto pohostinstva, išiel za ním až na ulicu C. C. pred vchod do bytového domu č. XXXX/XX, kde so zámerom zmocnenia sa vecí od F. D., nadviazal s týmto rozhovor pod zámienkou, že chce v tomto bytovom dome vyhľadať jemu známu osobu, aby išli preto spolu do vnútra vchodu tohto bytového domu, a keďže F. D. o tomto nepresvedčil, tak hneď na to pristúpil k F. D., tomuto vytrhol z ruky papiere, ktoré držal, začal ho strkať a ťahať, opakovane, najmenej trikrát ho udrel rukou, najskôr otvorenou dlaňou, následne aj päšťou v smere na hlavu, čomu sa F. D. snažil brániť, a preto F. D. zhodil na zem, kde v dôsledku stavu vyvolaného nekoordinovaným pádom v smere na chrbát ostal ležať bez pohybu, čo ďalej k dosiahnutiu svojho zámeru využil k prehľadaniu F. D., ktorému z vnútorného vrecka bundy vybral peňaženku, z tejto si vzal mincami tvorenú zatiaľ presne neustálenú hotovosť, následne F. D. dal do sediacej polohy, v ktorej F. D. prehľadal ďalšie vrecká oblečenia, z ktorých mu vybral a zobral presne nezistený model čierno-šedého mobilného telefónu značky Nokia, viacúčelový vreckový nožík červenej farby, krabičku cigariet zn. Colts, po čom s uvedenými vecami odišiel na neznáme miesto, čím F. D., narodenému v roku 1954, bytom v B., spôsobil poranenia na tvári a temene hlavy, ktoré si nevyžiadali bezodkladné ani následné lekárske ošetrenia a zmocnením sa uvedených vecí škodu vo výške najmenej 44,00 eur,

t e d a

proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchal na chránenej osobe – osobe vyššieho veku,

č í m s p á c h a l

zločin lúpež podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona.

Z a t o s a m u
u k l a d á :

Podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písmeno l), § 38 odsek 2 a § 39 odsek 5 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku sa poškodený F. D., nar. XX. XXXXX XXXX, trvale bytom B., D. C. C. XXXX/XX, odkazuje s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal dňa 11. apríla 2025 na Okresnom súde Trnava obžalobu pod sp. zn. 2Pv/91/25/2207 na obvineného A. B. pre zločin lúpež podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona, spáchaný na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní konanom dňa 9. júna 2025 vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku tak, ako je mu kladený za vinu obžalobou, pričom obžalovaný zmenu svojho postoja v konaní pred súdom dostatočne odôvodnil a zároveň prokurátor navrhol vyhlásenie obžalovaného prijať. Súd vyhlásil uznesenie v zmysle § 257 odsek 7 Trestného poriadku, ktorým prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku tak, ako je mu kladený za vinu vo výroku tohto rozsudku.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, prečítaním záverov znaleckého posudku č. 22/2025 G. H. I., oboznámením potvrdenia o odňatí zbrane, zápisnice o prevzatí zaistenej veci, zápisnice o vydaní veci, uznesenia o vrátení veci, zápisnice o vrátení veci, správ a posudkov vo vzťahu k obžalovanému, oboznámením registra trestov a výpisu Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po učení vyhlásenia využil svoje zákonné právo a odmietol k veci vypovedať. Uviedol iba, že skutok sa stal, a toto svoje správanie ľutuje.

Zo záverov znaleckého posudku č. 22/2025 G. H. I., znalca z odvetvia psychiatria, ktoré boli prečítané so súhlasom strán, vyplynulo, že obvinený B. je dlhoročne závislý (a bol i v čase spáchania skutku) od tabaku, kanabinooidov a amfetamínov, ktoré užíva fajčením. Látky užíval na dennej báze. Probant je závislý i v súčasnej dobe, nakoľko závislosť pretrváva celoživotne, t. č. vo vynútenej abstinencii v chránenom prostredí. Znalec nezistil v dôsledku užívania omamných a psychotropných látok preukázateľné psychické a somatické zmeny. Obvinený nebol doteraz psychiatricky ústavne ani ambulantne liečený, nie sú známe telesné ochorenia podmienené závislosťou. Obvinený B. je k polymorfnej závislosti nedostatočne kritický, je prítomný racionalizačne-bagatelizačný systém, striktné odmieta liečbu závislosti, proklamuje, že v užívaní látok nebude pokračovať. Znalec neodporúča obvinenému uložiť ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou ani ambulantnou formou, nakoľko sa dá predpokladať, že by takáto liečba neplnila účel. Probant by pri nekritickosti k závislosti a disocálnej osobnosti liečbu devalvoval, demotivoval by v skupinovej psychoterapii ostatných pacientov. Liečenie by nezmenilo jeho postoj k závislosti ani by nezaručilo abstinenciu mimo chránené prostredie. Za vhodnejšie považuje znalec uloženie iného opatrenie – zákaz konzumácie drog alebo probačný dohľad. Znalec konštatoval, že u obvineného nebola v minulosti, v čase skutku, ktorý mu je kladený za vinu a ani v súčasnej dobe zistená vážna duševná porucha v pravom slova zmysle, ktorá by mala vplyv na rozpoznávaciu a ovládaciu schopnosť. Skutok, ktorý sa mu kladie za vinu, obvinený odmieta. Ak mu bude skutok dokázaný, motivácia bola zisťného charakteru.

Z potvrdenia o odňatí zbrane z 18. februára 2025, ČVS: ORPZ-TT-OKP6-2025/004686-007 vyplynulo, že dňa 17. februára 2025 o 14:30 hod. bola osobe A. B. odňatá zbraň, a to viacúčelový vreckový nožík červenej farby, švajčiarskej výroby bez výrobného čísla.

Zo zápisnice o prevzatí zaistenej veci z 18. februára 2025, ČVS: ORP-137/X-VYS-TT-2025 vyplynulo, že vec – vreckový viacúčelový nožík červenej farby, ktorý bol odňatý A. B. bol prevzatý v zmysle § 92 Trestného poriadku.

Zo zápisnice o vydaní veci zo 17. februára 2025, ČVS: ORP-137/X-VYS-TT-2025 vyplynulo, že A. B. dobrovoľne vydal mobilný telefón značky Nokia šedo – čiernej farby s tlačítkami, sériové číslo 352129934325466.

Z uznesenia o vrátení vecí z 24. februára 2025, ČVS: ORP-137/X-VYS-TT-2025, ako aj zo zápisnice o vrátení veci zo 17. marca 2025, ČVS: ORP-137/X-VYS-TT-2025 vyplynulo, že mobilný telefón značky Nokia šedo – čiernej farby s tlačítkami, sériové číslo 352129934325466, ako aj viacúčelový vreckový nožík červenej farby, švajčiarskej výroby, bez výrobného čísla, boli vrátené svedkovi – poškodenému F. D., nakoľko pre ďalšie konanie už zaistené veci neboli potrebné a neprichádza do úvahy ich prepadnutie alebo zhabanie a nie sú pochybnosti o práve vlastníka na tieto veci.

Z registra trestov vyplynulo, že obvinený má doposiaľ jeden záznam. Trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany zo 6. augusta 2015, sp. zn. 1T/47/2015, právoplatným 15. augusta 2015 bol uznaný za vinného z prečinu úverový podvod a bol mu uložený trest povinnej práce vo výmere 150 hodín, pričom na páchatela sa hľadí, akoby nebol odsúdený.

Z lustrácie v Registri obyvateľov vyplynulo, že obvinený má trvalý pobyt na adrese B., D. C. C. XX. Z aktuálnej lustrácie Sociálnej poisťovne vyplynulo, že obvinený aktuálne nie je zamestnaný, naposledy bol evidovaný u zamestnávateľa E. J. K., a. s. od 1. 12. 2022 do 24. 11. 2023 a následne L. M., s. r. o. od 22. 1. 2024 do 28. 2. 2024.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplynulo, že A. B. bol dvakrát priestupkovo postihnutý. Dňa 17. decembra 2023 sa dopustil priestupku proti majetku (drobná krádež), za ktorý mu bola uložená pokuta vo výške 40,- eur. Dňa 19. augusta 2024 sa dopustil priestupku proti majetku (drobná krádež), za ktorý mu bola uložená pokuta vo výške 30,- eur.

Z hodnotenia ústavu na výkon väzby z 9. júna 2025 vyplynulo, že obvinený po prijatí nemal problémy s adaptáciou na podmienky väzby. Správanie a vystupovanie obvineného je na požadovanej úrovni. Príkazy a nariadenia príslušníkov plní a rešpektuje. Konfliktné situácie medzi obvinenými nevyvoláva. Obvinenému nebol doposiaľ uložený žiadny disciplinárny trest a taktiež nebol disciplinárne odmenený. Vo svojich osobných veciach si poriadok udržiava na požadovanej úrovni. Sociálny kontakt udržiava s príbuznými prostredníctvom telefonovania a korešpondencie. Obvinený nie je počas výkonu väzby pracovne zaradený s nárokom na finančné ohodnotenie.

Podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, kto proti inému použije násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Podľa § 188 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona, odňatím slobody na sedem rokov až dvanásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 na chránenej osobe.

Podľa § 139 písmeno e) Trestného zákona, chránenou osobou sa rozumie osoba vyššieho veku.

Ustanovením § 188 Trestného zákona sú chránené dva objekty, a to osobná sloboda v zmysle slobody rozhodovania a majetok, ktorého sa chce páchatel zmocniť. Konanie páchatela (objektívna stránka) spočíva v použití násillia alebo hrozby bezprostredného násillia ako prostriedku na prekonanie kladeného alebo očakávaného odporu poškodeného. Pod násillím sa rozumie použitie fyzickej sily na prekonanie alebo zamedzenie kladeného alebo očakávaného odporu, nie je podmienkou, aby napadnutý kládol odpor. Násillie spravidla smeruje proti tomu, kto má vec pri sebe. Násillie proti osobe je predovšetkým útok priamo proti telu napadnutého, aj keď nemá za následok ujmu na zdraví. Z hľadiska naplnenia formálnych znakov skutkovej podstaty trestného činu lúpeže intenzita násillia nerozhoduje. Pod hrozbou

bezprostredného násilia treba rozumieť hrozbu takým násilím, ktoré má byť vykonané ihneď, ak sa napadnutý nepodrobí vôli útočníka.

Súd uznal obžalovaného za vinného zo skutku uvedeného vo výroku rozsudku na základe jeho vyhlásenia o vine, ktoré súd prijal, pričom vyhláseniu obžalovaného zodpovedalo aj dokazovanie vykonané v prípravnom konaní. Súd konanie obžalovaného posúdil ako zločin lúpež podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona. Znak objektívnej stránky skutkovej podstaty boli naplnené tým, že obžalovaný použil voči poškodenému násilie (napadol ho vo večerných hodinách, a to aj päťami smerom k hlave, následne ho zhodil na zem) v úmysle zmocniť sa vecí, ktoré mohol mať poškodený pri sebe. Obžalovaný poznal poškodeného z videnia, vedel kde býva, ako aj to, že má viac ako 60 rokov a ťažko chodí. Skutku sa tak dopustil na chránenej osobe – osobe vyššieho veku, čím bol naplnený aj kvalifikačný znak skutkovej podstaty. Z hľadiska subjektívnej stránky posúdil súd konanie obžalovaného ako konanie v priamom úmysle, nakoľko chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujmy ním chránené, ktorými sú v tomto prípade osobná sloboda a cudzí majetok. Obžalovaný ako subjekt splnil podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku, a neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali nepríčetnosť obžalovaného. Motivácia skutku bola jednoznačne zisťného charakteru.

Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri ukladaní trestu treba vždy vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov, a to z princípu zákonnosti trestu a z princípu individualizácie trestu.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal z ustanovení § 33a a 34 Trestného zákona, pričom prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatela o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu.

Súd ukladal trest v zákonom rozpätí trestnej sadzby sedem rokov až dvanásť rokov podľa ustanovenia § 188 odsek 2 Trestného zákona. Vzhľadom na hornú hranicu trestnej sadzby, ktorá prevyšovala osem rokov, súd ukladal trest odňatia slobody.

Pri obligatórnom skúmaní pomeru a miery závažnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností súd u obžalovaného vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť, a to podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona, nakoľko sa na hlavnom pojednávaní v celom rozsahu priznal ku spáchaniu trestnej činnosti a prejavil úprimnú ľútosť nad svojím konaním. Príťažujúcu okolnosť súd neidentifikoval. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný učinil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o svojej vine, súd mohol ukladať znížený trest odňatia slobody podľa § 39 odsek 5 Trestného zákona, k čomu aj pristúpil, a obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov, teda trest znížený o celú jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, ktorá je v tomto prípade sedem rokov. Na výkon uloženého trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Takýto trest považuje súd za spravodlivý, zákonný a naplňajúci všetky funkcie trestu, ktorými je ochrana spoločnosti, individuálna aj generálna prevencia.

S trestným konaním bolo spojené adhézne konanie, v rámci ktorého si poškodený F. D. uplatnil nárok na náhradu škody titulom odcudzených vecí, a to mobilného telefónu vo výške 50,- eur, vreckového nožička vo výške 50,- eur, ako aj stávky vo výške 40,- eur, ktorú mal prostredníctvom odcudzeného mobilného telefónu realizovať obžalovaný. Vychádzajúc z výsledkov dokazovania na hlavnom pojednávaní mal súd za preukázané, že dňa 17. marca 2025 došlo k vráteniu vecí pôvodne odňatých obžalovanému a zaistených na účely trestného konania poškodenému, konkrétne mobilného telefónu a vreckového nožička. Vo vzťahu ku škode uplatnenej poškodeným titulom realizovanej stávky dospel súd k záveru,

že dokazovanie v tomto smere presahuje rámec trestného konania, preto odkázal poškodeného s uplatneným nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku vo výroku o vine nie je možné podať odvolanie ani dovolanie okrem dovolania podľa § 371 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku.

Proti tomuto rozsudku vo výroku o treste je možné podať odvolanie do 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku prechádzalo.

Odvolanie prokurátora, podané obhajcom alebo splnomocnencom musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.

Odvolanie má odkladný účinok.